

CARME VIDAL HUGUET
CAFÈ DELS OMESOS

Cristòfol-Viladot

DIUMENGE, Os de Balaguer inaugurava, comissariada per Josep Miquel Garcia, una exposició més que entranyable que, amb fotografies i textos, ens explica l'exili interior de Leandre Cristòfol. Majoritàriament inèdites i signades per Josep Porta Ballell, Toni Prim, Leo Delshams, una de Gómez Vidal i una altra de Ton Sirera, les imatges van acompanyades de fragments d'una biografia que l'any 1964 Guillem Viladot va escriure sota el títol *Leandre Cristòfol, biografia d'infant*, i on, l'enyorat Guillem, en prosa poètica, hi descriu la infantesa, de Leandre Cristòfol, i de com aquells anys primers a Os van marcar profundament la sensibilitat de l'artista. De la lectura d'aquelles delicades proses s'endevina de com la projecció posterior de tot el conjunt d'obra de Cristòfol no serà res més sinó l'expressió d'aquestes arrels de la Noguera. Diu Viladot: "La llar també era un bressol de fusta. A aquest bressol nasqué Leandre Cristòfol, un home pur a qui la vida esperava des de feia temps. Amb la seva arribada fou plena la joia en el cor del pare i de la mare, i en els cors dels arbres per la fusta que un dia donarien a

les seves mans: nogueres, castanyers, alzineres, savines, freixes... i, sobretot, els boixos. Fustes que serien l'expressió entranyable de la gent de la nostra terra i, per damunt de tot, d'una voluntat vers la benaurança ària: el crist. I en néixer en Cristòfol, al poble s'hi feia una arrel nova." I continua: "La vida començava. I en Cristòfol s'encetava a la gran aventura del temps. El temps seria un valor plàstic en el món poètic de Cristòfol. I sempre un valor de primera mà on l'home seria amb tota la seva vecció de misteri, de lliurament i d'anticipació. Un valor per al qual en Cristòfol tastarà el gust del miracle en néixer l'obra d'art entre els dits. De moment, però, només rebia el gust de les coses immediates: figues, serves, lledons... La vida començava, i en Cristòfol, abans de ser artista, havia de ser una cosa universal i enlluernadora: nen. Arrel i nen que sempre estarien en l'obra d'art." Vaig trobar tendre que Josep Miquel Garcia digués que Leandre Cristòfol, que sempre reivindicava els seus orígens, no deia mai Os de Balaguer, sinó que ell era fill de la vila d'Os. Sempre creatiu.